

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 189/22

V Lucemburku dne 22. listopadu 2022

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-69/21 | Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Vyhoštění – Konopí pro léčebné použití)

Státní příslušník třetí země, který je vážně nemocný, nemůže být vyhoštěn, pokud by mu v případě absence vhodné léčby v zemi, do níž má být navrácen, hrozilo, že v této zemi bude vystaven nebezpečí, že se bolest spojená s tímto onemocněním náhle, značně a nezvratně zvýší

Ruský státní příslušník, který v šestnácti letech onemocněl vzácnou formou rakoviny krve, se v současné době léčí v Nizozemsku. Jeho léčba spočívá mimo jiné v podávání léčebného konopí pro analgetické účely. Užívání léčebného konopí však není v Rusku povoleno.

Tento státní příslušník podal několik žádostí o azyl v Nizozemsku, z nichž poslední byla zamítnuta v roce 2020, a napadl rozhodnutí o navrácení, které vůči němu bylo přijato, žalobou u rechtbank Den Haag (soud v Haagu). Domnívá se, že mu musí být vydáno povolení k pobytu nebo že mu musí být alespoň přiznán odklad vyhoštění z důvodu, že léčba na bázi léčebného konopí, která je mu v Nizozemsku poskytována, je pro něj natolik zásadní, že by v případě přerušení této léčby již nemohl vést normální život.

Soud v Haagu se rozhodl položit Soudnímu dvoru v podstatě otázku, zda unijní právo¹ brání tomu, aby bylo přijato rozhodnutí o navrácení nebo vyhošťovací opatření v takovém případě.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr ve světle vlastní judikatury, jakož i judikatury Evropského soudu pro lidská práva rozhodl, že **unijní právo brání tomu, aby členský stát přijal rozhodnutí o navrácení nebo vyhostil neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetí země, který je vážně nemocný**, existují-li závažné důvody se domnívat, že tento státní příslušník bude v případě navrácení vystaven v důsledku nedostupnosti vhodné léčby v zemi, do které má být navrácen, skutečnému nebezpečí náhlého, značného a nezvratného zvýšení bolesti způsobené jeho onemocněním.

Tato podmínka zejména vyžaduje, aby bylo prokázáno, že v zemi, do níž má být navrácen, mu nemůže být legálně poskytnuta analgetická léčba, která je jako jediná účinná, a že absence takové léčby by jej vystavila bolesti takové intenzity, že by byla v rozporu s lidskou důstojností, neboť by mu mohla způsobit vážnou a nezvratnou duševní poruchu, nebo dokonce vést k sebevraždě.

Pokud jde o kritérium rychlosti, Soudní dvůr upřesňuje, že unijní právo brání tomu, aby ke zvýšení bolesti státního

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. 2008, L 348, s. 98), ve spojení s články 1 (lidská důstojnost), 4 (zákaz mučení a trestu nebo nelidského či ponižujícího zacházení), jakož i čl. 19 odst. 2 (ochrana v případě vyhoštění) Listiny základních práv Evropské unie.

příslušníka třetí země v případě navrácení muselo dojít ve lhůtě, která je absolutně předem stanovena právem dotyčného členského státu. Pokud členské státy stanoví lhůtu, musí být tato lhůta čistě orientační a nezprošťuje příslušný vnitrostátní orgán povinnosti konkrétně posoudit situaci dotyčné osoby.

Pokud jde o respektování soukromého života dotyčné osoby², jehož součástí je léčba státního příslušníka třetí země, byť v členském státě pobývá neoprávněně, Soudní dvůr rozhodl, že příslušný vnitrostátní orgán může přijmout rozhodnutí o navrácení nebo vyhostit státního příslušníka třetí země pouze s přihlédnutím k jeho zdravotnímu stavu.

Okolnost, že by této osobě v případě navrácení již nebyla poskytována stejná léčba, jaká jí je poskytována v členském státě, na jehož území neoprávněně pobývá, a z tohoto důvodu by mohl být zejména dotčen rozvoj jejich sociálních vztahů v zemi, do níž má být navracena, však nemůže sama o sobě bránit přijetí rozhodnutí o navrácení nebo vyhošťovacího opatření vůči ní, pokud ji absence takové léčby v zemi, do níž má být navracena, nevystavuje skutečnému nebezpečí nelidského či ponižujícího zacházení.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte připojeni!

---

² Ve smyslu článku 7 Listiny.